

Eide Fjordbruk AS
Støavegen 98
5640 Eikelandssosen

Saksbehandlar, innvalstelefon
Kristine Hetlesæter, 5764 3142

Vedtak om avslag på søknad om utviding av oppdrettsanlegg for Eide Fjordbruk AS på lokaliteten Hågardsneset i Kvinnherad kommune

Statsforvaltaren avslår søknaden frå Eide Fjordbruk AS om utviding av maksimalt tillaten biomasse (MTB) på lokaliteten 22095 Hågardsneset i Kvinnherad kommune. Avslaget er grunngjeve med at miljøgransking gjennomført ved lokaliteten viser dårleg miljøtilstand, og at miljøtilstanden i Hardangerfjordsystemet som heilskap har vist ei negativ utvikling over lang tid.

Vedtaket er gjort med heimel i forureiningslova § 11, med prinsippa i naturmangfaldlova §§ 8 – 12 lagt til grunn for avgjerda.

Vi viser til søknad frå Eide Fjordbruk AS datert 09.12.2022.

Vedtak

Statsforvaltaren avslår søknaden frå Eide Fjordbruk AS om produksjonsauke frå 2340 til 5940 tonn MTB ved akvakulturlokalitet 22095 Hågardsneset, jf. § 11 i forureiningslova.

Varsel om gebyr for sakshandsaming

Statsforvaltaren tar sakshandsamingsgebyr for arbeidet med løyve. Reglane om gebyrinnkrevjing er gjevne i forureiningsforskrifta kapittel 39. Ressursbruken knytt til saksbehandlinga blir lagt til grunn ved val av gebyrsats.

På grunnlag av arbeidsmengda som søknaden om utviding av akvakulturanlegg ved Hågardsneset medfører for Statsforvaltaren, varslar vi at gebyret vil bli fastsett til gebyrsats 4, jf. forureiningsforskrifta § 39-4 om arbeid med fastsetjing av nye og endring av løyve. Det vil seie at gebyret vil bli på 141 900 kroner.

Dersom vi ikkje mottek merknader til varselet om gebyr innan tre veker, blir det gjort vedtak i samsvar med det som er varsla over.

Kort om bakgrunnen for saka

Eide Fjordbruk AS søker om utviding av maksimalt tillaten biomasse (MTB) ved lokaliteten Hågardsneset i Kvinnherad kommune. Det er søkt om ei auke på 3600 tonn, frå dagens 2340 tonn og opp til 5940 tonn MTB. Planen for lokaliteten er å leggje ut eit nytt lukka anlegg beståande av 4 einingar i tillegg til dagens opne merdanlegg. Det er totalt planlagt ein årleg produksjon på 4800 tonn ved anlegget, med eit planlagt fôrforbruk på 5500 tonn.

Eide Fjordbruk grunngjev søknaden med eit stort behov for utvida lokalitetskapasitet. Verksemda meiner at ei utviding av eksisterande lokalitetar basert på bruk av lukka teknologi med slamoppsamling både er berekraftig og framtidsretta med omsyn til høvesvis lakselus, marine naturførekomstar og arealbruk i sjøområda.

Alle nye akvakultursøknader i Hardangerfjorden har stått på vent sidan våren 2023 i påvente av nytt kunnskapsgrunnlag, med bakgrunn i Statsforvaltaren si uro for miljøtilstanden i fjorden. 05.11.2025 vart rapporten «Hardangerfjorden under press» frå HI publisert, og Statsforvaltaren har på bakgrunn av dette teke opp att handsaminga av søknadene i det aktuelle området, inkludert søknaden ved Hågardsneset.

Korrespondanse

Søknaden er datert 09.12.2022, og vart oversendt frå Vestland fylkeskommune til kommunen og sektormyndighetene den 28.12.2022. Kommunen si handsaming av saka vart ettersendt 12.05.2023.

Då Statsforvaltaren varsla at vi tok opp att sakshandsaminga i Hardangerfjorden, gav vi søkerane høve til å ettersende ny informasjon eller eventuelle endringar i søknadene. Eide Fjordbruk sendte inn opplysningar kor dei skildrar endringar i val av merdteknologi, og legg fram sitt syn på kunnskapsgrunnlaget og Hardangerfjorden sin kapasitet for auka akvakulturproduksjon.

Merknader og fråsegner

Søknaden har vore lagt ut til offentleg ettersyn i fire veker. Det kom ikkje inn merknader til søknaden. Kommunen skriv i sin uttale at søknaden er i tråd med plan, og at dei etter ei samla vurdering rår til at den vert innvilga.

Rettsleg utgangspunkt

Forureiningsforskrifta kapittel 34

I februar 2024 tok nytt regelverk i forureiningsforskrifta kapittel 34 (akvakultur av fisk) til å gjelde. Dette inneber at løyve etter forureiningslova for å førebyggje og redusere forureining og avfallsproblem frå akvakultur i hovudsak vert erstatta av standardkrav i akvakulturdriftsforskrifta. Statsforvaltaren kan i nokre tilfelle framleis bestemme at oppdrettsanlegg ikkje kan driftast utan løyve etter forureiningslova, jf. forureiningsforskrifta § 34-2 andre ledd.

Søknader som vart sendt inn før regelverksendringane, og som låg inne til handsaming hos Statsforvaltaren, vert også handsama etter dette nye regelverket.

Forureiningslova

Når Statsforvaltaren vurderer om det skal gjevast løyve til forureinande verksemd, og eventuelt på kva vilkår, skal vi legge vekt på ulempene ved tiltaket som er knytte til forureining, haldne saman med fordelar og ulemper som tiltaket elles vil føre til jf. forureiningslova § 11 siste ledd. I vurderinga vil vi særleg sjå på i kva grad verksemda det er søkt om løyve for er akseptabel sett i lys av føremål og retningslinjer i §§ 1 og 2 i forureiningslova .

Naturmangfaldlova

Forvaltningsmåla i §§ 4 og 5 i naturmangfaldlova ligg til grunn for korleis Statsforvaltaren utøver myndigheit. Vidare skal prinsippa i §§ 8 til 12 om mellom anna kunnskapsgrunnlag, føre-var-tilnærming og samla belastning leggjast til grunn som retningslinjer når Statsforvaltaren tek avgjerder som kan få følgjer for naturmangfaldet.

Vassforskrifta

Vassforskrifta inneheld forpliktande miljømål om at myndigheitene skal syte for at alle vassførekomstar skal oppnå god kjemisk og økologisk tilstand med mindre det er gitt unntak med heimel i § 9 eller § 10 i forskrifta.

Nasjonalt prioriterte stoff

Noreg har eit mål om å stanse utslepp av helse- og miljøfarlege stoff. Utslepp av stoff og stoffgrupper på den nasjonale prioritetslista skal reduserast vesentleg og på sikt stansast.

Statsforvaltaren si vurdering

Grunngjeving for handsaming av søknaden etter forureiningslova

Statsforvaltaren vurderer at den planlagde nye delen av anlegget ved Hågardsneset ikkje kan regulerast etter kapittel 34 i forureiningsforskrifta. Forskrifta regulerer opne merdanlegg i sjø, og omfattar ikkje anlegg som er avhengige av vassinntak og -avløp. Vi handsamar difor søknaden etter forureiningslova.

Eit avslag på søknaden vil medføre at anlegget held fram med å bestå av opne merdar, som etter vår vurdering kan regulerast av krava i akvakulturdriftsforskrifta jf. forureiningsforskrifta § 34-2. Det vil seie at løyvet fell bort, og anlegget går over til å vere forskriftsregulert frå og med datoen for dette vedtaket.

Plassering og resipient

Lokaliteten Hågardsneset ligg i Kvinnheradsfjorden, på nordvestsida av Sniltveitsøy utanfor Rosendal. Anlegget ligg over botn som skrånar jamt frå ca. 80 til 190 meters djup. Vidare frå anleggsområdet skråar botnen nedover til djupner på rundt 600 meter midtfjords. Lokaliteten ligg i vassførekomsten Kvinnheradsfjorden, i den midtre delen av Hardangerfjorden.

Hardangerfjorden har ei lang historie med store utslepp, i første rekke frå tungindustrien inst i Sør fjorden og i Samlafjorden. Dei siste femti åra har det vore ei auke i tilførsler av næringssalt og organisk materiale, i hovudsak som følgje av framveksten av ei stor akvakulturnæring.

Statsforvaltaren har i tråd med naturmangfaldlova § 10 vurdert påverknaden på Hardangerfjorden ut frå den samla belastninga på økosystemet, og dei fysiske forholda er omtalt nærare fordi dei er av betydning for resipienten si kapasitet til å omsette organiske utslepp. Hardangerfjorden er lang, og

har fleire djupbasseng som er skild av tersklar med ulik djupne (figur 1). Den ytste terskelen er om lag 150 m djup, der E39 går i tunell under Bømlafjorden frå Stord til Sveio. Sør for Huglo, ved overgangen til Husnesfjorden, er det også ein terskel på om lag 150 m. Djupna i fjordbassenget aukar gradvis innover fjorden, frå om lag 400 m til om lag 650 m i Kvinnheradsfjorden, Sildafjorden og Hissfjorden. I Hissfjorden, ved Vikingenes, er det ein djup terskel på om lag 520 m. Herifrå aukar djupna ytterlegare, og i Samlafjorden er fjordbassenget om lag 850 meter djupt. Lenger inn i fjorden blir djupna gradvis grunnare, og ved innløpet til Sørfjorden er det ein terskel på 250 m.

Figur 1: Undervassstopografi i Hardangerfjorden. Tersklar er teikna inn med raude strekar ved Otterøya (1 – 150m), Huglo (2 – 150m), Vikingeneset (3 – 520m), Etnefjorden (4 – 60m) og Sørfjorden (5 – 250m). Dei største vassførekomstane som utgjer fjorden er teikna inn med namn og grense. Kart henta frå overvåkingsprogram for Hardangerfjorden 2024 – 2026. Lokaliteten Hågardsneset er markert med raud prikk.

Kvinnheradsfjorden (Vassførekomst-ID 0260040200-C) står oppført med god økologisk tilstand og dårleg kjemisk tilstand i Vann-Nett. Den økologiske tilstanden var fram til 2025 klassifisert til moderat grunna høge målte nivå av sink. Det er nyleg lagt inn fleire målingar som bidreg til å trekke gjennomsnittsverdien ned til 129,36 mg/kg, og sinknivåa i vassførekomsten hamnar difor samla sett i tilstandsklasse II, god tilstand. Klassegrensa frå god til moderat tilstand er ved 139 mg/kg.

Den dårlege kjemiske tilstanden i vassførekomsten kjem av høge nivå av kvikksølv og andre industristoff i sedimenta.

Kjende kjelder til påverknad på vassførekomsten er historiske utslepp frå større industriverksemder i Hardanger, og utslepp frå dei fire matfiskanlegga Djupevika, Hågardsneset, Brandaskuta og Skorpo NV, som til saman er klarerte for ein total MTB på 14 040 tonn.

I Kvinnheradsfjorden har vi tre nye akvakultursøknader til handsaming, som til saman utgjer ei auke i MTB på 9540 tonn i vassførekomsten. Alle dei tre søknadene gjeld anlegg med semilukka einingar med slamoppsamling. Ut ifrå førebelse erfaringsdata om utsleppsreduksjon vil dei tre tiltaka det er søkt om årleg føre til utslepp av organisk materiale som svarer til ureinsa kloakkutslepp frå om lag 110 000 menneske (personekvivalentar, PE).

Vurdering av miljøtilhøva ved lokaliteten

C-granskinga gjennomført i desember 2024 viser ein lokalitet som er påverka av utsleppa frå akvakulturproduksjonen. Straumbiletet ved lokaliteten følgjer topografien, og er nordaustleg retta, med noko returstraum mot sørvest. Nærstasjonen til anlegget, stasjon C1 var på undersøkingstidspunktet tydeleg påverka av organiske utslepp, med ein botnfaua beståande av få artar og høg dominans av forureiningstolerante artar. I tillegg vart det registrert høge nivå av kopar, sink, og lusemidla teflu- og diflubenzuron ved stasjonen.

Botnfauaen ved stasjonane C3 og C4 i overgangssona viste dominans av forureiningstolerante og -indikerande artar, og hadde låg artsdiversitet. Dette resulterte i at overgangssona vart klassifisert til dårleg tilstand (tilstandsklasse IV). Det vart også registrert høge nivå av både teflubenzuron (tilstandsklasse V) og diflubenzuron (tilstandsklasse III og IV) i overgangssona. Også stasjon C2, i ytterkant av overgangssona viste høge nivå av lusemidla, men vart samla sett klassifisert til god tilstand (tilstandsklasse II).

Ei gransking gjort av NIVA i 2025¹ viste at stoffa som blir nytta til notimpregnering og middel nytta mot lakselus blir funne under og ved merdane i mengder som kan vere skadelege for miljøet, sjølv i lang tid etter at dei har blitt nytta. Det er behov for meir kunnskap om utslepp og verknader på miljø frå bruk av desse stoffa. Nivåa av teflu- og diflubenzuron som er målte ved Hågardsneset bryt med grenseverdiane i vassforskrifta.

Ved dårleg miljøtilstand i overgangssona ved ein akvakulturlokalitet er det krav om tiltaksplanar for å betre miljøtilstanden. Den nye delen av anlegget er planlagt med slamoppsamling, men vil likevel ha vesentlege utslepp av organiske partiklar som sedimenterer i områda rundt lokaliteten og gir auka belastning på botnfauaen. Ut ifrå dagens miljøtilhøve ved lokaliteten vurderer vi at det ikkje vil vere akseptabelt å tillate ei produksjonsauke ved Hågardsneset.

Oksygen i djupvatnet

Oksygen er grunnleggande for biologiske og biogeokjemiske prosessar i havet. I terskelfjordar som Hardangerfjorden vil oksygenet i djupvatnet brukast opp over tid dersom det ikkje skjer jamlege djupvassfornyningar. Nedgang i oksygenkonsentrasjon kan komme av auka temperatur, auka tilførsel av organisk stoff og næringssalt, eller ein kombinasjon av desse.

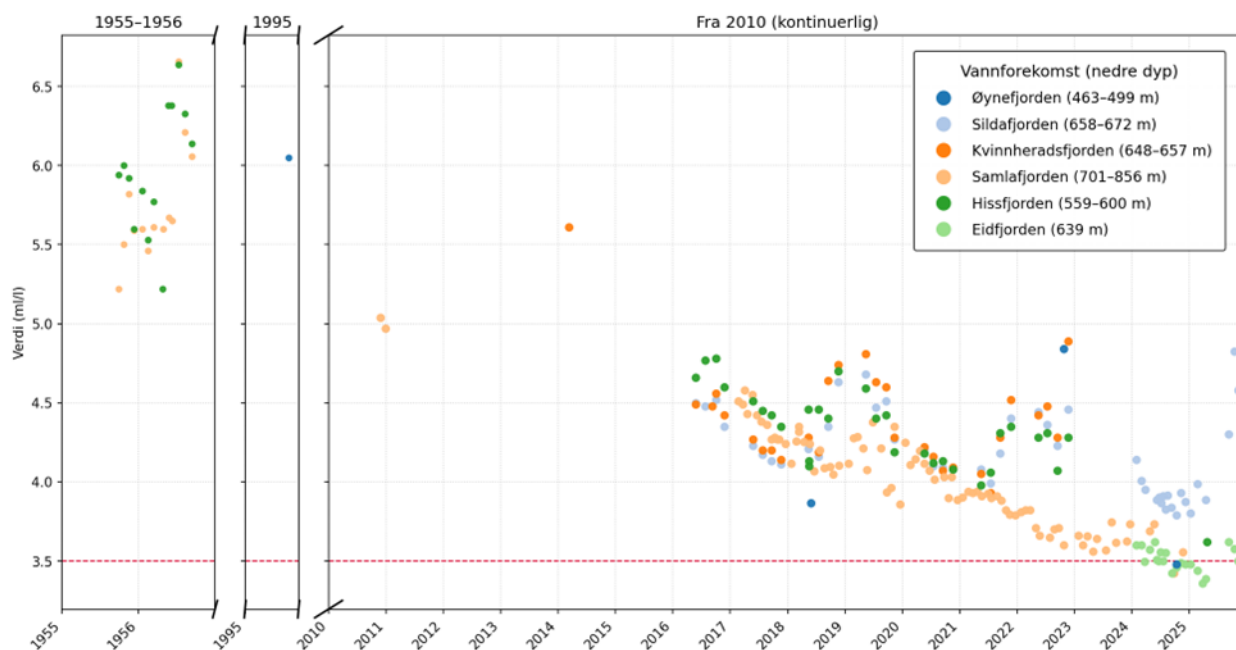
Det er rapportert om nedgang i oksygenkonsentrasjonen i fleire terskelfjordar på Vestlandet, og data frå Hardangerfjorden samsvarer godt med rapportar frå andre fjordsystem. Data frå Byfjorden utanfor Bergen viser stabile oksygenforhold fram til 1990-talet, men ein klar nedgang etter dette². Oksygenkonsentrasjonen i Byfjorden er godt dokumentert, og kunnskapen om utviklinga over tid er unik samanlikna med kunnskapen ein har om andre fjordsystem der historiske data ofte manglar eller er svært avgrensa. Auke i havtemperatur gjer at fjordane våre toler mindre tilførsel av næringssalt og organisk stoff.

¹ NIVA rapport M-3033 Screening Programme 2024

² [Vurdering av oksygentrender i norske farvann - miljodirektoratet.no](https://miljodirektoratet.no/Vurdering-av-oksygentrender-i-norske-farvann)

Statsforvaltaren har samla målingar av oksygen i botnvatnet for dei djupaste delane av Hardangerfjorden som er offentleg tilgjengelege (figur 2). Måledata er tilgjengeleg i databasen Vannmiljø³. Målingar frå 50-talet vart publisert av oseanograf Odd Henrik Sælen ved Universitetet i Bergen i 1962⁴.

Figur 2. Oksygeninnhald (ml/l) i botnvatnet for vassførekomststar som utgjer dei djupaste delane av Hardangerfjorden. Grense mellom god og moderat tilstand (3,5 ml/l) er merka med raud stipla linje. Data frå før 2010 er skilt ut av den kontinuerlege tidslinja for betre visualisering. Data er henta frå vannmiljø.no. Data frå 50-talet er henta frå rapporten «The natural history of the Hardangerfjord» (Sælen, 1962). Data frå 2010 er henta frå ein miljørapport på lokaliteten Saltkjelen I (Rådgivende Biologer, 2011).

Vi har samanhengande måleseriar av oksygeninnvået i botnvatn i Kvinnheradsfjorden frå 2016 til 2023. Målingane viser eit mønster som er typisk for norske fjordar, med eit oksygenforbruk som fører til nedgang i nivåa, og pulsar med tilførsler av friskt, oksygenrikt vatn. Minimumsnivåa av oksygen vert i måleperioden noko lågare mellom kvar tilførsel av nytt vatn.

Kvinnherads-, Silda-, og Hissfjorden tilhøyrer same terskelbasseng, og dekkjer området mellom terskelen ved Huglo og terskelen ved Vikingenes. Figur 2 viser at oksygeninnvået i dei tre vassførekomstane følgjer same mønster. Medan måleseriane for Kvinnherads- og Hissfjorden stoppar i 2023, har vi nyare overvakingsdata frå Sildafjorden, som kan gi ein indikasjon på utviklinga i dei tilstøtande vassførekomstane. Målingane i Sildafjorden i 2024 og -25 viser ein ny periode med oksygenforbruk i botnvatnet, ned til oksygenkonsentrasjon på 3,79 ml/l tidleg i 2025. Det vil seie at dei lågaste målte oksygenkonsentrasjonane nærmar seg klassegrensa frå god til moderat miljøtilstand (3,5 ml/l) etter vassforskrifta. Oksygendata frå 2025 gjer grunn til å tru at det nyleg har vore ei utskifting av botnvatnet i Hardangerfjorden. Utskiftinga i 2025 er eit godt teikn for

³ [Vannmiljø](#)

⁴ *The natural history of the Hardangerfjord*. Publisert i tidsskriftet Sarsia, 1962. Tilgjengeleg via [Nasjonalbiblioteket](#).

fjordbassenget i dei tre vassførekomstane. Samtidig finn vi ein negativ trend over tid, og eldre overvakingsdata syner at det har skjedd store endringar sidan 50-talet.

Vi har også måledata frå ein målestasjon i Hissfjorden på 50-talet. Gjennomsnittleg oksygennivå var i perioden 1955/56 på 5,98 ml/l ved 600 meters djup. Til samanlikning var gjennomsnittsnivået i 2020 på 4,15 ml/l. Det vil seie at det har vore ein reduksjon i oksygeninnhald i botnvatn på 1,83 ml/l frå 50-talet og fram til i dag.

Nedgangen i oksygennivå i botnvatnet må sjåast i samanheng med klimaendringane og dagens utsleppsmengder til Hardangerfjorden. Det samla biletet gir grunn til å tru at fjordsystemet i framtida vil ha mindre resipientkapasitet, og at auka utslepp vil kunne bidra til å forsterke trenden med nedgang i oksygennivå. Statsforvaltaren si vurdering er at den utviklinga vi ser for oksygen i botnvatnet i Hardangerfjorden ikkje er foreinleg med å tillate auke i tilførsler av næringssalt og organisk stoff til fjordsystemet, jf. naturmangfaldlova § 10 om samla belastning.

Vurdering av eutrofiering

Tilførsel av oppløyste næringssalt gir grunnlag for vekst av både trådforma opportunistiske algar (lurv) i strandsona og planteplankton i dei øvre vasslaga. Plantebiomassen vert broten ned av naturlege prosessar etter vekstsesongen. Nedbrytinga krev oksygen – både i vassøyla og på botnen – og kan dermed forsterke eksisterande oksygenproblem i fjorden. Klimaendringar bidreg òg, gjennom meir avrenning (med næring og humus), høgare temperatur og lengre vekstsesong.

Den dokumenterte tilstanden for makroalgar i Hardangerfjorden har dei siste 10 åra vore god og svært god⁵. Lurveartar som er kjente indikatorar for eutrofi vart nyleg ekspertvurdert og definert⁶, og ny kunnskap reiser spørsmål rundt om indikatorar for eutrofi på makroalgesamfunn i strandsona har vore godt nok definert og inkludert i metodar for klassifisering av økologisk tilstand. Metode for tilstandsvurdering av makroalgesamfunn er under utvikling⁷. Kartlegging etter ny metode i 2024 viste dårleg tilstand for makroalgesamfunn i indre deler av Hardangerfjorden. Stasjonar i Sildafjorden og Husnesfjorden viste god tilstand, sjølv om det også her vart registrert lurv⁸.

Den dokumenterte tilstanden for planteplankton målt som klorofyll-a i øvre vassmassar i Hardangerfjorden har dei siste 9 åra vore god og svært god, Vår vurdering er at data er for få og for nye til å vise historiske trendar, men dagens miljøtilstand for klorofyll-a vert vurdert som tilfredsstillande. Store naturlege variasjonar mellom år understrekar behovet for lengre tidsseriar.

Modellering frå Havforskningsinstituttet viser at auka tilførsler av næringssalt frå eksisterande og planlagde akvakulturanlegg kan gi høg risiko for eutrofiering fleire stader i Hardanger, mellom anna er midtre område av Hardangerfjorden⁹ vurdert å vere særleg utsette.

⁵ *Hardangerfjorden under press – utslipp og miljøtilstand*. Rapport fra Havforskningen 2025-66.

⁶ *Hva er lurv? Er all lurv indikator for dårlig økologisk tilstand?* NIVA-rapport, løpenummer 7968-2024.

⁷ *Revidert felt- og beregningsmetodikk for Komboinndekseksen (makroalger). For bruk inntil inkludering i Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann*. NIVA-rapport, løpenummer 8101-2025.

⁸ *Overvåkningsprogram for Hardangerfjorden 2024-2026*. Rapport frå Multiconsult, dokumentkode 10254166-01-RIM-RAP-001.

⁹ Figur 4.7 i rapport *Hardangerfjorden under press – utslipp og miljøtilstand*. Rapport fra Havforskningen 2025-66.

Vurdering av utslepp av sink

Utslepp av sink frå havbruksnæringa kjem frå fiskefôret. Fôret vert tilsett sink fordi stoffet er eit essensielt spormineral som trengst for å sikre god fiskehelse, vekst og utvikling. Svært lite vert teke opp i fisken, og det meste hamnar i miljøet. Sink hopar seg i hovudsak opp under og ved merdane, men kan over tid medverke til redusert tilstand i resipientane.

Historisk har det vore store sinkutslepp frå industrien inst i Sjørfjorden. I 1985 var utsleppa på heile 1830 tonn. Strengare regulering og utvikling av reinseteknologi har medverka til utsleppsreduksjon, og rapporterte utslepp i 2023 var 2 tonn. Det utgjer ein reduksjon på 99,9%. Spora etter dei store utsleppa på 80 talet ligg att i sedimenta i Hardangerfjorden heilt ut til Tysnes, og det er behov for å redusere utslepp av sink til Hardangerfjorden.

Kvinnheradsfjorden står oppført med god tilstand for sink i Vann-Nett. Som følge av dei historisk høge sinkutsleppa er det høge nivå av sink i dei djupaste partia av fjorden. Det er lågare sinkinnhald i sedimentet på grunnare område, samstundes som det skjer ei opphoping av sink nær oppdrettsanlegga. Snittverden for målingane som er nytta i klassifiseringa er 129,36 mg/kg tv, like under grensa for moderat tilstand, som er ved 139 mg/kg tv. Tilstandsvurderinga er basert på gjennomsnittet av 21 sinkmålingar i vassførekomsten, kor ni av prøvane er over grenseverdien på 139 mg/kg, og tolv prøvar er under grenseverdien. Vi vurderer at auka tilførsler av sink til vassførekomsten vi gi vesentleg risiko for overskriding av klassegrensa til moderat tilstand, som vil medføre at ein bryt med miljømåla i vassforskrifta. Sinktilførslene til Kvinnheradsfjorden bør etter vår vurdering ikkje auke, og vi ser det ikkje som akseptabelt å tillate nye tilførsler frå ei utviding av akvakulturlokaliteten ved Hågardsneset.

Vurdering av samfunnsnytte

Havbruksnæringa produserer sjømat, og skaper arbeidsplassar og verdiar for Noreg. Bakgrunnen for Eide Fjordbruk sin søknad ved Hågardsneset er at dei ønsker å ta i bruk lukka teknologi på fleire av sine lokalitetar. Dei viser til at Watermoon-teknologien dei planlegg å nytte vil gi miljøgevinstar i form av ingen rømming, ingen utslepp av lakselus og utsleppsreduksjon frå reinsing av avløpet.

Statsforvaltaren er einig i at det er positivt å nytte teknologi som reduserer utslepp og miljøpåverknad frå produksjonen og betrar fiskevelferd. Eide Fjordbruk har sendt inn førebelse estimerte data for reinsegrad for dei lukka einingane som ligg over det vi har sett på tilsvarande anlegg i Vestland til no. Det føreligg svært lite erfaringsdata for reinseteknologien verksemda nyttar, og det er etter vår vurdering noko usikkerheit knytt til faktisk oppnådd reinsegrad. Utsleppa vil uavhengig av reinsegrad vere av vesentleg storleik, og det er grunn til å tru at lokaliteten har svært avgrensa kapasitet til å omsetje særleg større utslepp enn det som alt er tillate i dag. Statsforvaltaren vurderer at sjølv med dei utsleppsreduserande tiltaka som er skildra kan vi ikkje sjå at samfunnsnyttan på lang sikt veg tyngre enn risikoen for skade på natur og miljø i Hardangerfjordssystemet.

Konklusjon

Statsforvaltaren har konkludert med at ei produksjonsauke på 3600 tonn ved lokaliteten Hågardsneset ikkje er akseptabel sett i lys av forureiningslovas formål og retningslinjer i §§ 1 og 2. Etter ei samla vurdering av dei forureiningsmessige ulempe ved produksjonsauken samanstillt med fordelar og ulemper utvidinga ved lokaliteten elles vil medføre, avslår vi søknaden om produksjonsauke på 3600 tonn MTB ved akvakulturlokaliteten Hågardsneset i Kvinnherad kommune, jf. forureiningslova § 11. Prinsippa i naturmangfaldlova §§ 8 – 12 er lagt til grunn for avgjerda.

Klagerett

Eide Fjordbruk AS og andre med rettsleg klageinteresse kan klage på vedtaket, inkludert gebyrsatsen. Ein eventuell klage bør innehalde ei grunngjeving og kva de ønskjer å endre. I tillegg bør andre opplysningar som kan ha noko å seie for saka takast med.

Klagefristen er tre veker frå dette brevet vart motteke. Ein eventuell klage skal sendast til Statsforvaltaren.

Statsforvaltaren sender kopi av dette brevet med vedlegg til aktuelle partar i saka.

Med helsing

Aslaug Aalen
miljødirektør

Lars Martin Færseth
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Kvinnherad kommune	Rosendalsvegen 10	5470	ROSENDAL
Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Kystverket	Postboks 1502	6025	ÅLESUND
Mattilsynet	Postboks 383	2381	BRUMUNDDAL

Mottakerliste:

EIDE FJORDBRUK AS	Støavegen 98	5640	EIKELANDSOSEN
Vestland fylkeskommune	Postboks 7900	5020	BERGEN